

Keklik ile Avcı

Bir zamanlar, uzak bir ülkede yaşayan zalim bir avcı varmış. Avcılığa pek meraklıymış. Günlerden bir gün, avcıya bir kaç arkadaşı konuk olmuş. Sürekli av yaptığından hiçbir iş yapmazmış, haliyle de dolabında hiçbir şey yokmuş. Konuklarına hangi yemeği ikram edeceğim derken, gözüne her zaman av yaparken kullandığı Çağırtkan keklik ilişmiş. Bu kekliği keseyim de yemek yapayım, yarın öbür gün av yaparken bir keklik tutar bunun yerine koyarım diye düşünmüş.

Zalim avcıyı elinde bıçakla gören Çağırtkan keklik çok korkmuş. Çağırtkan keklik, avcının ona zarar vereceğini anlayınca;

– “Ey sahip! Bu kadar vefasızlık olur mu? Yıllar yılı sana çeşitli yardımlarda bulundum. Güzel sesimle günlerce ötüp durdum. Sesimin güzelliğiyle bütün keklikleri etrafıma topladım, sen de benim yardımımıyla onları yakaladın. Bunca iyiliği karşılığı böyle mi olmalı?” demiş.

Zalim avcı: “Bre densiz senin konuşmaya dahi hakkın yok! Hiç kendini acındırmaya çalışma, hem kendin itiraf ettin; diğer **keklikleri yakalatmak** için bana yardım ettin. Kendi cinsine, kendi ırkına ihanet ettin.” demiş. Ne yazık ki bu konuşmalar Çağırtkan kekliği beklenen sondan kurtaramamış. Zalim avcı diğer keklikleri yaptığı gibi Çağırtkan’ı da yemiş. Bu hikayeden anlaşılan; kendi ırkına, kendi milletine ihanet eden kimselere kimse güvenmez. Ne yapsalar da hiçbir zaman kabul görmezler, bir süre başkalarının emirlerinde çalışırlar, kullanılırlar. Artık bir işe yaramadıkları düşünülünce, onların da işi bitirilir. Çünkü; hainler asla iflah olmazlar yani hainler kurtuluşa asla eremezler.

Kaynak: <https://www.masal.org/kategori/cocuk-masallari>